

Zj 1, 1-20

(Vstupní slovo)

1 Zjevení, které Bůh dal Ježíši Kristu, aby ukázal svým služebníkům, co se má brzo stát; naznačil to prostřednictvím anděla svému služebníkovi Janovi. 2 Ten dosvědčil Boží slovo a svědectví Ježíše Krista, vše, co viděl. 3 Blaze tomu, kdo předčítá slova tohoto proroctví, a blaze těm, kdo slyší a zachovávají, co je tu napsáno, neboť čas je blízko.

4 Jan sedmi církvím v Asii: Milost vám a pokoj od toho, který jest a který byl a který přichází, i od sedmi duchů před jeho trůnem 5 a od Ježíše Krista, věrného svědka, prvorozeného z mrtvých a vládce králů země. Jemu, jenž nás miluje a svou krví nás zprostil hříchů 6 a učinil nás královským kněžstvem Boha, svého Otce – jemu sláva i moc navěky. Amen.

7 Hle, přichází v oblacích! Uzří ho každé oko, i ti, kdo ho probodli, a budou kvůli němu naříkat všechna pokolení země. Tak jest, amen.

8 Já jsem Alfa i Omega, praví Pán Bůh, ten, který jest a který byl a který přichází, Všemohoucí.

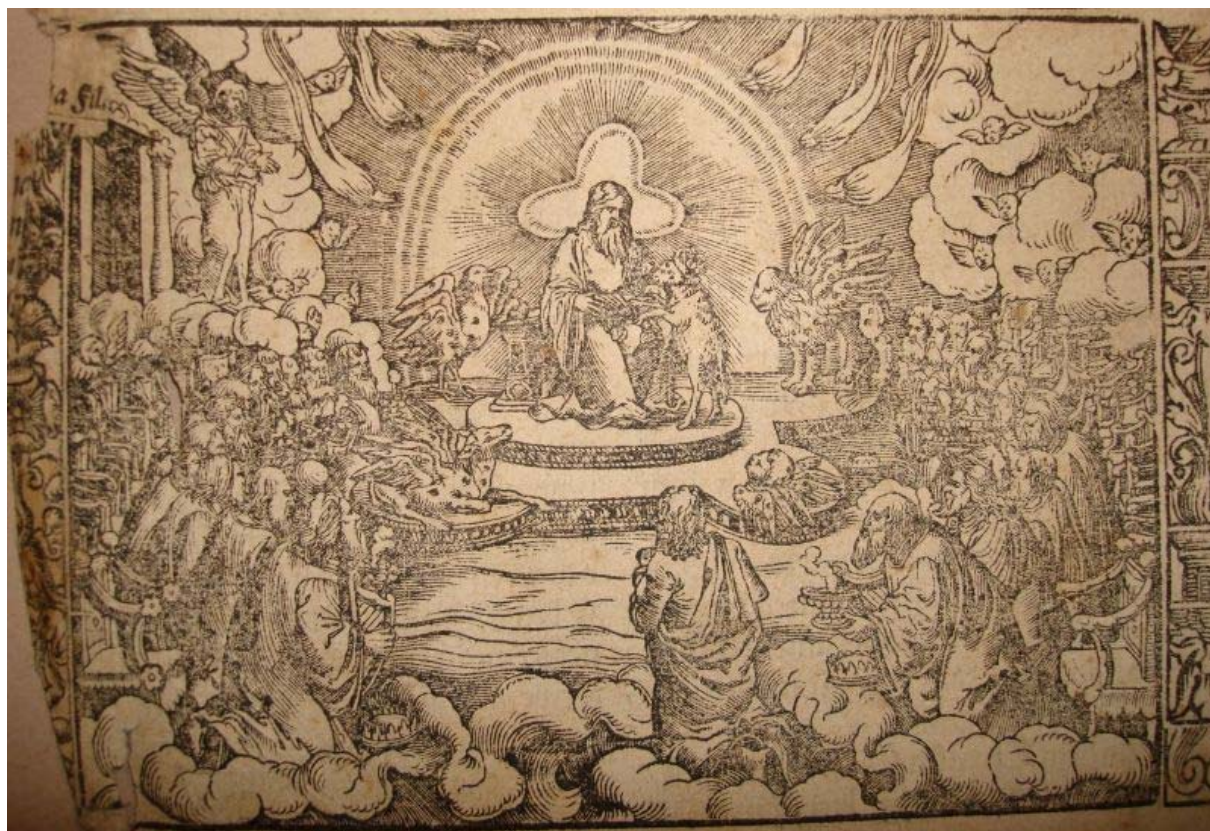
(První vidění a napsání sedmi listů)

Povolání Jana

9 Já, Jan, váš bratr, který má s vámi účast na Ježíšově soužení i kralování a vytrvalosti, dostal jsem se pro slovo Boží a svědectví Ježíšovo na ostrov jménem Patmos. 10 Ocítl jsem se ve vytržení ducha v den Páně, a uslyšel jsem za sebou mocný hlas jako zvuk polnice: 11 „Co vidíš, napiš do knihy a pošli sedmi církvím: do Efezu, do Smyrny, do Pergama, do Thyatír, do Sard, do Filadelfie a do Laodikeje.”

12 Obrátil jsem se, abych viděl, kdo se mnou mluví. A když jsem se obrátil, spatřil jsem sedm zlatých svícňů; 13 uprostřed těch svícňů někdo jako Syn člověka, oděný řízou až na zem, a na prsou zlatý pás. 14 Jeho hlava a vlasy bělostné jako sněhobílá vlna, jeho oči jako plamen ohně; 15 jeho nohy podobné kovu přetavenému ve výhni a jeho hlas jako hukot příboje. 16 V pravici držel sedm hvězd a z jeho úst vycházel ostrý dvousečný meč; jeho vzhled jako když slunce září v plné své síle.

17 Když jsem ho spatřil, padl jsem k jeho nohám jako mrtvý; ale on vložil na mne svou pravici a řekl: „Neboj se. Já jsem první i poslední, 18 ten živý; byl jsem mrtev – a hle, živ jsem na věky věků. Mám klíče od smrti i hrobu. 19 Napiš tedy, co jsi viděl – to, co jest, i to, co se má stát potom. 20 Tajemství těch sedmi hvězd, které jsi viděl v mé pravici, i těch sedmi zlatých svícňů: Sedm hvězd jsou andělé sedmi církví, a sedm svícňů je sedm církví.“

Zj 4, 1-2; 5

(Druhé vidění: Kniha se sedmi pečeti)
Vidění Boží moci

1 Potom jsem měl vidění: Hle, dveře do nebe otevřené, a ten hlas, který předtím ke mně mluvil a který zněl jako polnice, nyní řekl: „Pojď sem, a ukážu ti, co se má stát potom.“
2 Ihned jsem se ocitl ve vytržení ducha: A hle, trůn v nebi, a na tom trůnu někdo, 3 kdo byl na pohled jako jaspis a karneol; a kolem trůnu duha jako smaragdová. 4 Okolo toho trůnu čtyřadvacet jiných trůnů, a na nich sedělo čtyřadvacet starců, oděných bělostným rouchem, na hlavách koruny ze zlata. 5 Od trůnu šlehaly blesky a dunělo hromobití; před trůnem hořelo sedm světél – to je sedmero duchů Božích; 6 a před trůnem moře jiskřící jako křišťál a uprostřed kolem trůnu čtyři živé bytosti plné očí zepředu i zezadu: 7 První podobná lvu, druhá býku, třetí měla tvář člověka, čtvrtá byla podobná letícímu orlu. 8 Všechny čtyři bytosti jedna jako druhá měly po šesti křídlech a plno očí hledících ven i dovnitř. A bez ustání dnem i nocí volají:

„Svatý, svatý, svatý Hospodin, Bůh všemohoucí,
ten, který byl a který jest a který přichází.“

9 A kdykoli ty bytosti vzdají čest, slávu a díky tomu, který sedí na trůnu a je živ na věky věků, 10 padá těch čtyřadvacet starců na kolena před tím, který sedí na trůnu, a klanějí se tomu, který je živ na věky věků; pak položí své koruny před trůnem se slovy:

11 „Jsi hoden, Pane a Bože náš,
přijmout slávu, čest i moc,
neboť ty jsi stvořil všechno
a tvou vůlí všechno povstalo a jest.”

Zj 5

Sedmkrát zapečetěnou knihu přijal Beránek

1 A v pravici toho, který sedí na trůnu, spatřil jsem knihu úplně popsanou, zapečetěnou sedmi pečetěmi. 2 Tu jsem uviděl mocného anděla, který vyhlásil velikým hlasem: „Kdo je hoden otevřít tu knihu a rozlomit její pečetě?” 3 Ale nikdo na nebi ani na zemi ani pod zemí nemohl tu knihu otevřít a podívat se do ní. 4 Velmi jsem plakal, že se nenašel nikdo, kdo by byl hoden tu knihu otevřít a podívat se do ní. 5 Ale jeden ze starců mi řekl: „Neplač. Hle, zvítězil lev z pokolení Judova, potomek Davidův; on otevře tu knihu sedmkrát zapečetěnou.“ 6 Vtom jsem spatřil, že uprostřed mezi trůnem a těmi čtyřmi bytostmi a starci stojí Beránek, ten obětovaný; měl sedm rohů a sedm očí, což je sedmero duchů Božích vyslaných do celého světa. 7 Přistoupil k tomu, který sedí na trůnu, a přijal knihu z jeho pravice.

8 A když tu knihu uchopil, čtyři bytosti a čtyřadvacet starců padlo na kolena před Beránkem; každý měl loutnu a zlatou nádobu naplněnou vůní kadidla, což jsou modlitby Božího lidu. 9 A zpívali novou píseň:

„Jsi hoden přijmout tu knihu
a rozlomit její pečetě,
protože jsi byl obětován,
svou krví jsi Bohu vykoupil lidi
ze všech kmenů, jazyků, národů a ras
10 a učinil je královským kněžstvem našeho Boha;
a ujmou se vlády nad zemí.“

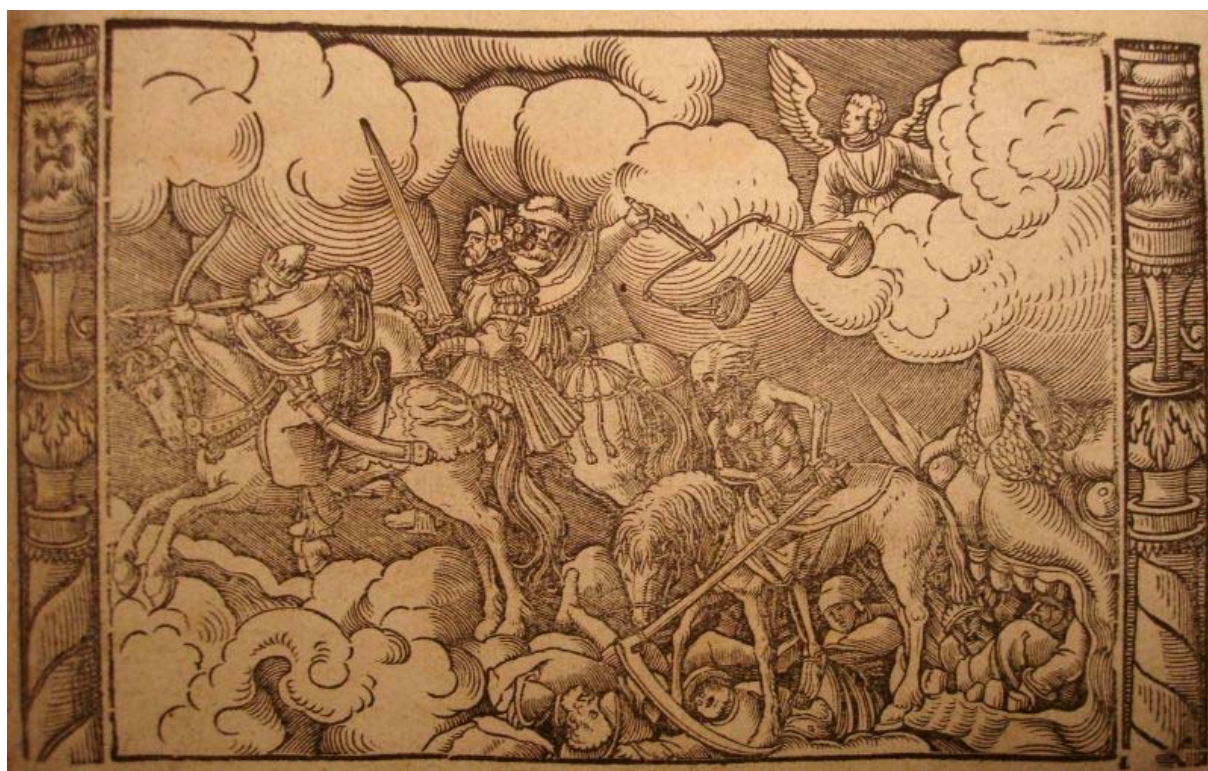
11 A viděl jsem, jak kolem trůnu a těch bytostí i starců stojí množství andělů – bylo jich na tisíce a na statisíce; 12 slyšel jsem je mocným hlasem volat:

„Hoden jest Beránek, ten obětovaný,
přijmout moc, bohatství, moudrost,
sílu, poctu, slávu i dobrořečení.“

13 A všechno stvoření na nebi, na zemi, pod zemí i v moři, všecko, co v nich jest, slyšel jsem volat:

„Tomu, jenž sedí na trůnu, i Beránkovi
dobrořečení, čest, sláva i moc na věky věků!“

14 A ty čtyři bytosti řekly: „Amen“ starci padli na kolena a klaněli se.

Zj 6, 1-8

Kapitola 6. Hrůzy šesti pečeti
(1.-4. pečeť)

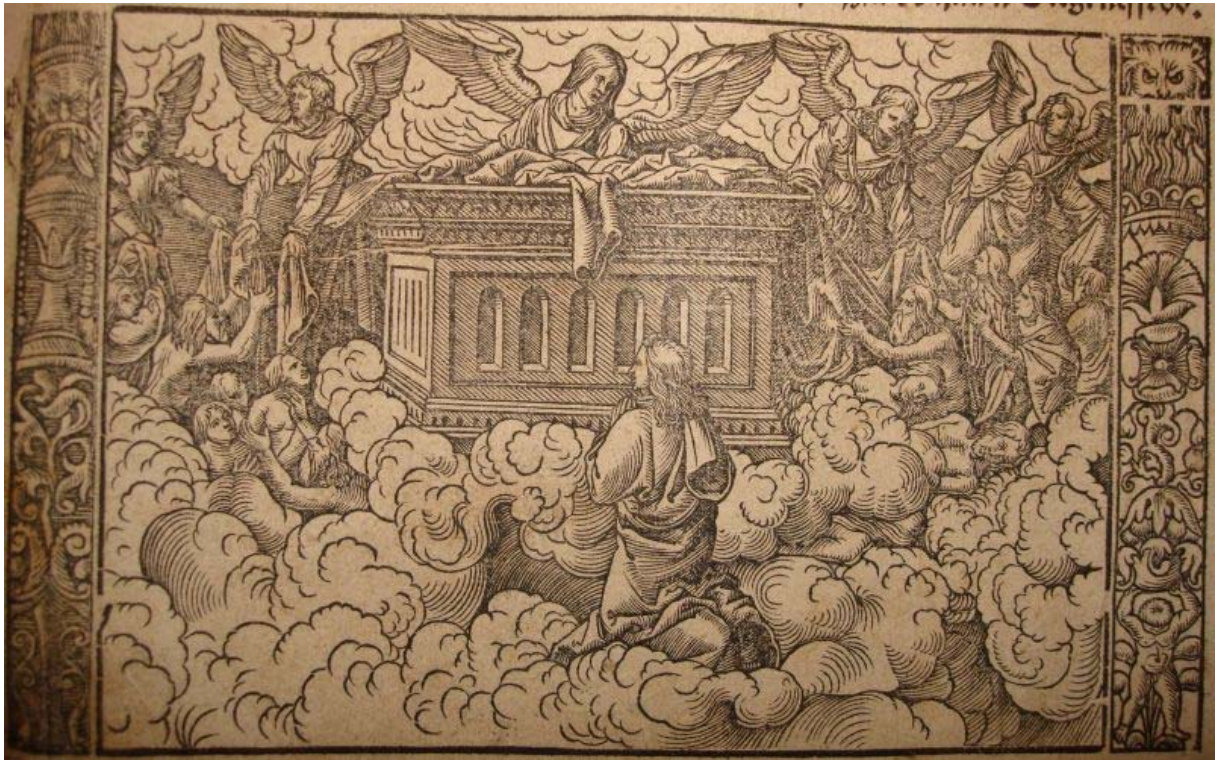
1 Tu jsem viděl, jak Beránek rozlomil první ze sedmi pečeti, a slyšel jsem, jak jedna z těch čtyř bytostí řekla hromovým hlasem: „Pojď!“ 2 A hle, bílý kůň, a na něm jezdec s lukem; byl mu dán věnec dobytčáka, aby vyjel a dobýval.

3 Když Beránek rozlomil druhou pečeť, slyšel jsem, jak druhá z těch bytostí řekla: „Pojď!“ 4 A vyjel druhý kůň, ohnivý, a jeho jezdec obdržel moc odejmout zemi pokoj, aby se všichni navzájem vraždili; byl mu dán veliký meč.

5 Když Beránek rozlomil třetí pečeť, slyšel jsem, jak třetí z těch bytostí řekla: „Pojď!“ A hle, kůň černý, a jezdec měl v ruce váhy. 6 A z kruhu těch čtyř bytostí jsem slyšel hlas: „Za denní mzdu jen mírka pšenice, za denní mzdu tři mírky ječmene. Olej a víno však nech!“

7 A když Beránek rozlomil čtvrtou pečeť, slyšel jsem hlas čtvrté bytosti: „Pojď!“ 8 A hle, kůň sinavý, a jméno jeho jezdce Smrt, a svět mrtvých zůstal za ním.

Těm jezdcům byla dána moc, aby čtvrtinu země zhubili mečem, hladem, morem a dravými šelmami.

Zj 6, 9-11
(5. pečeť)

9 Když Beránek rozlomil pátou pečeť, spatřil jsem pod oltářem ty, kdo byli zabiti pro slovo Boží a pro svědectví, které vydali . 10 A křičeli velikým hlasem: „Kdy už, Pane svatý a věrný, vykonáš soud a za naši krev potrestáš ty, kdo bydlí na zemi?“ 11 Tu jim všem bylo dáno bílé roucho a bylo jim řečeno, aby měli strpení ještě krátký čas, dokud jejich počet nedoplní spoluslužebníci a bratří, kteří budou zabiti jako oni.

Zj 6, 12-17
(6. pečeť)

12 A hle, když rozlomil šestou pečeť, nastalo veliké zemětřesení, slunce zčernalo jako smuteční šat, měsíc úplně zkravěl 13 a nebeské hvězdy začaly padat na zem, jako když fik zmítaný vichrem shazuje své pozdní plody, 14 nebesa zmizela, jako když se zavře kniha a žádná hora a žádný ostrov nezůstaly na svém místě. 15 Králové země i velmoži a vojevůdci, boháči a mocní – jak otrok, tak svobodný, všichni přehali do hor, aby se ukryli v jeskyních a skalách, 16 a volali k horám a skalám: „Padněte na nás a skryjte nás před tváří toho, který sedí na trůnu, a před hněvem Beránkovým!“ 17 Neboť přišel veliký den jeho hněvu; kdo bude moci obstát?

Zj 7, 1-17

Kapitola 7: Záchrana vyvolených

1 Potom jsem viděl, jak se čtyři andělé postavili do čtyř úhlů země a bránili všem čtyřem větrům, aby žádný z nich nevál na zemi ani na moře ani na jakékoli stromoví. 2 A hle, jiný anděl vystupoval od východu slunce; v ruce držel pečetidlo živého Boha a mocným hlasem volal na ty čtyři anděly, jimž bylo dáno škodit zemi i moři: 3 „Neškodte zemi, moři ani stromoví, dokud neoznačíme služebníky našeho Boha na jejich čelech!“

4 Pak jsem slyšel počet označených: sto čtyřiačtyřicet tisíc označených ze všech pokolení Izraele: 5 z pokolení Juda dvanáct tisíc, z pokolení Rúben dvanáct tisíc, z pokolení Gád dvanáct tisíc, 6 z pokolení Ašer dvanáct tisíc, z pokolení Neftalím dvanáct tisíc, z pokolení Manasse dvanáct tisíc, 7 z pokolení Šimeón dvanáct tisíc, z pokolení Levi dvanáct tisíc, z pokolení Isachar dvanáct tisíc, 8 z pokolení Zabulón dvanáct tisíc, z pokolení Josef dvanáct tisíc, z pokolení Benjamín dvanáct tisíc označených.

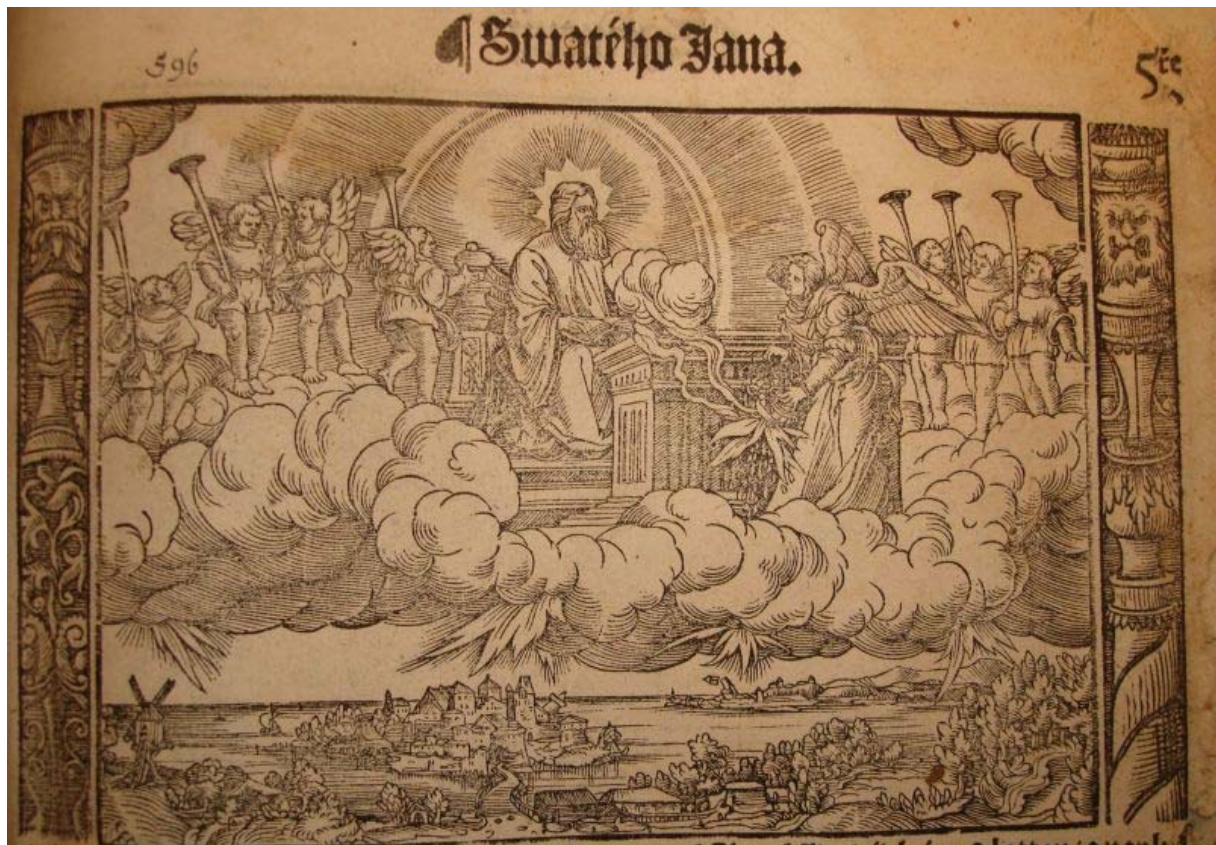
9 Potom jsem viděl, hle, tak veliký zástup, že by ho nikdo nedokázal sečíst, ze všech ras, kmenů, národů a jazyků, jak stojí před trůnem a před tváří Beránkovou, oblečeni v bílé roucho, palmové ratolesti v rukou. 10 A volali velikým hlasem:

„Díky Spasiteli, Bohu našemu,
sedícímu na trůnu, a Beránkovi.“

11 A všichni andělé se postavili kolem trůnu, kolem starců i těch čtyř bytostí a padli před trůnem tváří k zemi, 12 klaněli se Bohu a volali:

„Amen! Dobrořečení i sláva a moudrost,
díky a čest i moc a síla Bohu našemu na věky věků. Amen!“

13 Jeden z těch starců na mne promluvil: „Kdo jsou a odkud přišli ti v bílém rouchu?“ 14 Řekl jsem: „Pane můj, ty to víš!“ A on mi řekl: „To jsou ti, kteří přišli z velikého soužení a vyprali svá roucha a vybělili je v krvi Beránkově. 15 Proto jsou před trůnem Božím a slouží mu v jeho chrámě dnem i nocí; a ten, který sedí na trůnu, bude jim záštitou. 16 Již nebudou hladovět ani žíznit, ani slunce nebo jiný žár jim neublíží, 17 neboť Beránek, který je před trůnem, je bude pást a povede je k pramenům vod života. A Bůh jim setře každou slzu z očí.“

Zj 8, 1-6

Kapitola 8: Sedmá pečeť a andělé s polnicemi

1 A když Beránek rozlomil pečeť sedmou, nastalo na nebi mlčení téměř na půl hodiny.

2 Potom jsem viděl, jak sedmi andělům, stojícím před Bohem, bylo dáno sedm polnic.

(Třetí vidění: Troubení sedmi andělů)

3 Jiný anděl předstoupil se zlatou kadidelnicí před oltář; bylo mu dáno množství kadidla, aby je s modlitbami všech posvěcených položil na zlatý oltář před trůnem. 4 A vystoupil dým kadidla spolu s modlitbami posvěcených z ruky anděla před Boží tvář. 5 Tu vzal anděl kadidelnici, nahnul do ní oheň z oltáře a vrhl ji dolů na zem; a nastalo burácení, hřímání, blesky a zemětřesení.

6 A sedm andělů s polnicemi se připravilo, aby začali troubit.

Zj 8, 7

(1. anděl s polnicí)

Hrůzy šesti polnic

7 Zatroubil první anděl: Nastalo krupobití a na zem začal padat oheň smíšený s krví. Třetina země, třetina stromoví a veškerá zeleň byla sežehnuta.

Zj 8, 8-9
(2. anděl s polnicí)

8 Zatroubil druhý anděl; a jakoby mohutná hora hořící ohněm byla vržena do moře. Třetina moře se obrátila v krev 9 a zahynula třetina mořských tvorů a byla zničena třetina lodí.

Zj 8, 10-11
(3. anděl s polnicí)

10 Zatroubil třetí anděl, a zřítila se z nebe veliká hvězda hořící jako pochoděň, padla na třetinu řek a na prameny vod. 11 Jméno té hvězdy je Pelyněk. Třetina vod se změnila v pelyněk a množství lidí umřelo z těch vod, protože byly otráveny.

Zj 8, 12-13
(4. anděl s polnicí)

12 Zatroubil čtvrtý anděl, a byla zasažena třetina slunce, třetina měsíce a třetina hvězd, takže ze třetiny potemněly, a den i noc byly o třetinu temnější.

13 A viděl jsem a slyšel, jak středem nebeské klenby letí orel a volá mocným hlasem: „Běda, běda, běda obyvatelům země, až zaznějí polnice tří andělů, kteří ještě netroubili!“

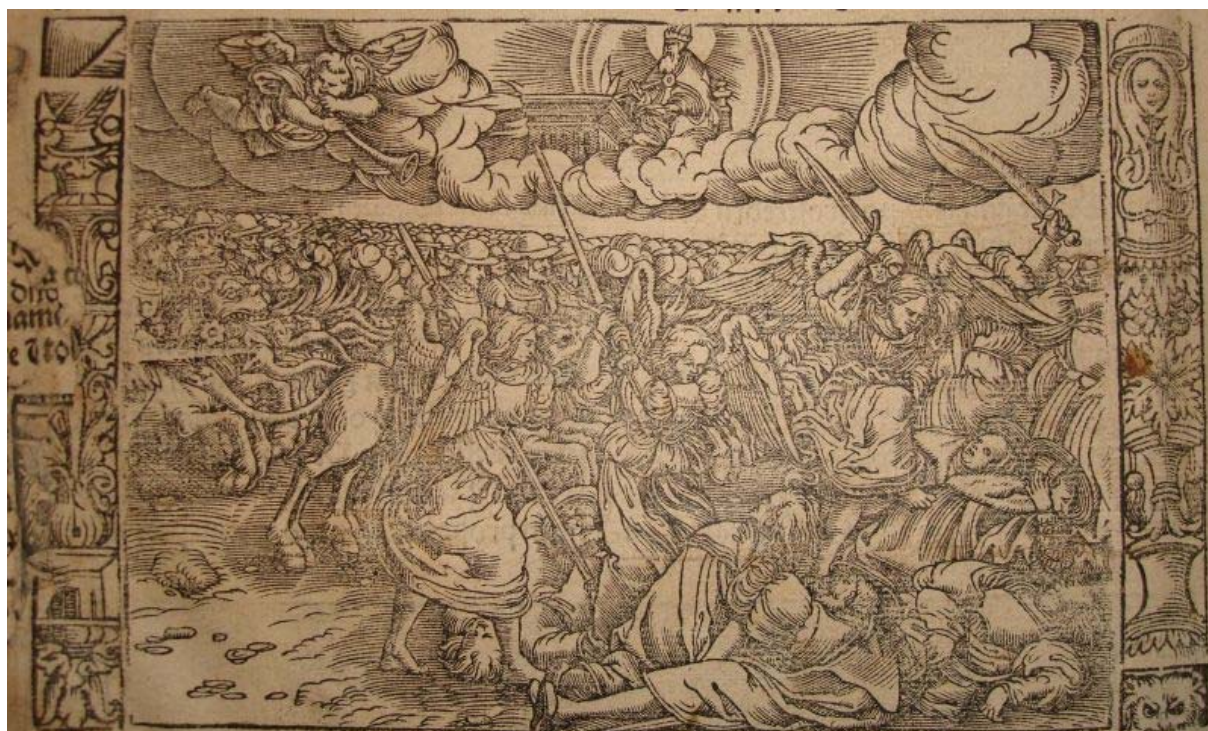

Zj 9, 1-12
(5. anděl s polnicí)

1 Zatroubil pátý anděl. A viděl jsem, jak hvězdě, která spadla z nebe na zem, byl dán klíč od jícnu propasti; 2 otevřela jícen propasti a vyvalil se dým jako z obrovské pece, a tím dýmem se zatmělo slunce i všechno ovzduší. 3 Z dýmu se vyrojily kobylky na zem; byla jim dána moc, jakou mají pozemští škorpióni. 4 Dostaly rozkaz neškodit travě na zemi ani žádné zeleni ani stromoví, jenom lidem, kteří nejsou označeni Boží pečeti na čele. 5 Ale nebyla jim dána moc, aby lidi zabíjely, nýbrž aby je po pět měsíců trýznily; byla to trýzeň, jako když škorpión bodne člověka. 6 V ty dny budou lidé hledat smrt, ale nenajdou ji, budou si přát zemřít, ale smrt se jim vyhne.

7 Ty kobylky vypadaly jako vyzbrojená válečná jízda; na hlavách měly něco jako zlaté věnce, tvář měly jako lidé, 8 hřívu jako vlasy žen, ale zuby měly jako lvi. 9 Měly jakoby železné pancíře a jejich křídla hřmotila, jako když množství spřežení se řítí do boje. 10 A měly ocasy jako škorpióni a v nich žihadla, aby jimi trýznily lidi po pět měsíců. 11 Nad sebou měly krále, anděla propasti, hebrejským jménem Abaddon – to znamená Hubitel.

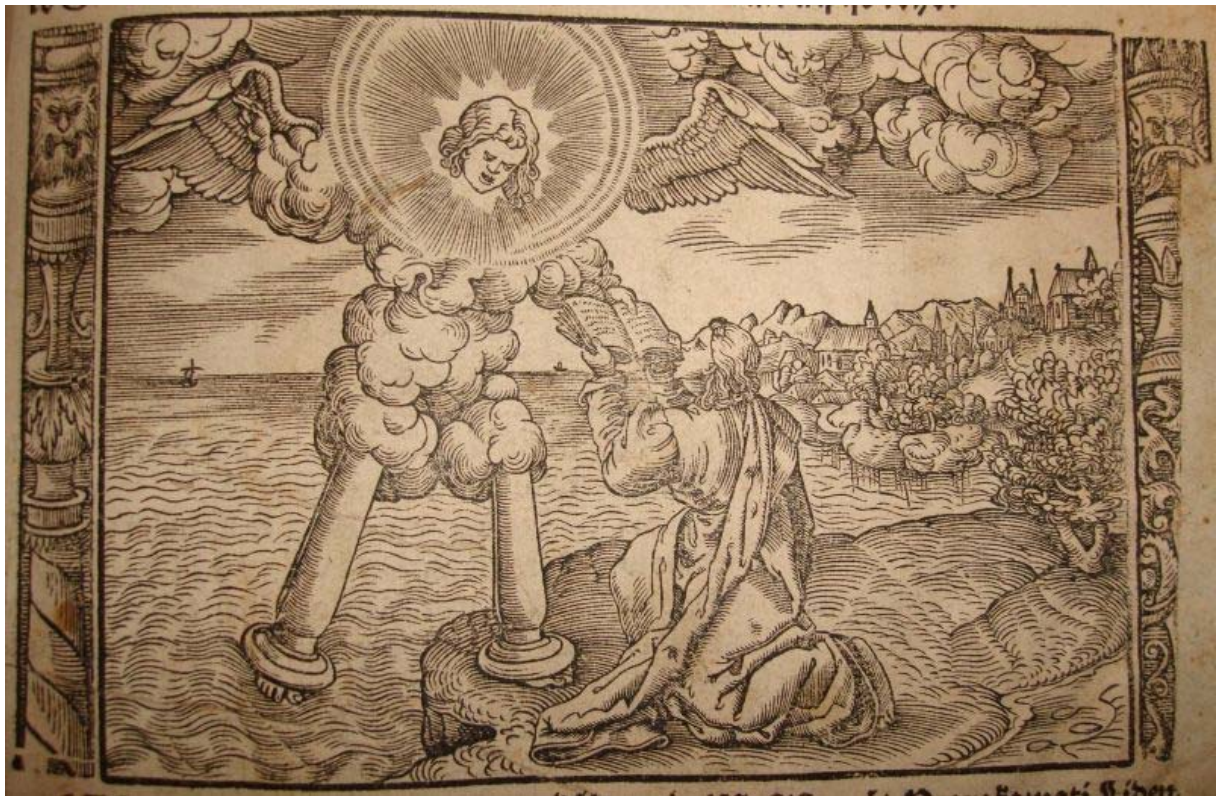
12 První ,běda‘ pominulo, a hle, už jsou tu dvě další!

Zj 9, 13-21
(6. anděl s polnicí)

13 Zatroubil šestý anděl. Uslyšel jsem jakýsi hlas od čtyř rohů zlatého oltáře, který je před Bohem. 14 Ten hlas nařídil šestému andělu, držícímu polnici: „Rozvaž ty čtyři anděly, spoutané při veliké řece Eufratu!“ 15 Tu byli rozvázáni ti čtyři andělé, připravení na hodinu, den, měsíc a rok, kdy mají pobít třetinu lidí. 16 A jejich jízdních oddílů bylo dvě stě miliónů – slyšel jsem jejich počet. 17 A ve vidění jsem spatřil koně a na nich jezdce: pancíře měli ohnivé, rudě zářící a žhnoucí sírou; hlavy koňů byly jako hlavy lvů a z jejich tlam šel oheň, dým a síra. 18 Touto trojí pohromou – ohněm, dýmem a sírou ze svých tlam – usmrtili třetinu lidí. 19 Vražedná moc těch koňů je v jejich tlamách a v jejich ocasech; jejich ocasy jsou jako hadi a hlavy těch hadů přinášejí zhoubu.

20 A přesto se ostatní lidé, kteří v těch pohromách nezahynuli, neodvrátili od výtvorů svých rukou; nepřestali se klanět démonům a modlám ze zlata, stříbra, mědi, kamene i dřeva, které jsou slepé, hluché a nemohou se pohybovat; 21 neodvrátili se od svých vražd ani čarování, necudností ani krádeží.

Zj 10, 1-11

Kapitola 10: Nové povolání k proroctví

1 Tu jsem viděl dalšího mocného anděla, jak sestupuje z nebe, zahalen v oblak. Nad jeho hlavou byla duha, jeho tvář byla jako slunce, nohy jako ohnivé sloupy; 2 v ruce měl otevřenou knížečku. Pravou nohou se postavil na moře, levou na pevninu 3 a vykřikl mocným hlasem, jako když zařve lev. Na jeho výkřik odpovědělo sedmero zahřmění. 4 Jakmile doznělo to sedmero zahřmění, chtěl jsem to zapsat; ale uslyšel jsem hlas z nebe: „Zachovej v tajnosti, co se ozvalo v sedmeru zahřmění, a nic nepiš!“ 5 Potom anděl, kterého jsem viděl stát na moři i na zemi, pozvedl svou pravici k nebi 6 a přísahou při tom, který je živ na věky věků, který stvořil nebesa, moře a všechno, co je v nich, potvrdil, že lhůta je u konce; 7 ve dnech, kdy zazní polnice sedmého anděla, naplní se Boží tajemství, jak je Bůh oznámil svým služebníkům prorokům.

8 Hlas, který jsem slyšel z nebe, opět ke mně promluvil: „Jdi, vezmi tu otevřenou knihu z ruky anděla, který stojí na moři i na zemi.“ 9 Přistoupil jsem tedy k tomu andělu a požádal ho, aby mi tu knihu dal. Řekl mi: „Vezmi ji a sněz; v žaludku ti zhořkne, ačkoli v tvých ústech bude sladká jako med.“ 10 Vzal jsem tu knihu z ruky anděla a snědl ji; v mých ústech byla sladká jako med, ale když jsem ji pozřel, zhořkla mi v žaludku. 11 Tehdy jsem slyšel: „Je třeba, abys znovu prorokoval proti mnoha národům, kmenům, jazykům i králům.“

Zj 11, 1-14

Kapitola 11: Dva svědkové k výstraze světu

1 Tu mi byla dána rákosová míra a anděl mi řekl: „Vstaň, změř Boží chrám i oltář a spočítej ty, kteří se tam klanějí. 2 Ale vnější chrámový dvůr vynech a neměř, protože byl vydán pohanům; ti budou pustošit svaté město po dvačtyřicet měsíců. 3 A povolám své dva svědky, a oblečeni v smuteční šat budou prorokovat tisíc dvě stě šedesát dní.“ 4 To jsou ty dvě olivy a ty dva svícny, které stojí před Pánem země. 5 A kdyby jim chtěl někdo ublížit, vyšlehne oheň z jejich úst a sežehne jejich nepřátele; takto zahyne každý, kdo by jim chtěl ublížit. 6 Ti dva svědkové mají moc uzavřít nebesa, aby nebylo deště za dnů jejich prorokování, a mají moc proměnit vody v krev a sužovat zemi všemi možnými pohromami, kdykoliv budou chtít.

7 Až ukončí své svědectví, vynoří se z propasti dravá šelma, svede s nimi bitvu, přemůže je a usmrtí. 8 Jejich těla zůstanou ležet na náměstí toho velikého města, které se obrazně nazývá Sodoma a Egypt, kde byl také ukřižován jejich Pán. 9 Lidé ze všech národů, čeledí, jazyků a kmenů budou hledět tři a půl dne na jejich mrtvá těla a nedovolí je pochovat. 10 Obyvatelé země budou z toho mít radost, budou jásat a navzájem si posílat dary, protože tito dva proroci jim nedopřáli klidu.

11 Ale po třech a půl dnech vstoupil do nich duch života přicházející od Boha, postavili se na nohy a hrůza padla na ty, kdo to viděli. 12 Tu uslyšeli ti dva proroci mocný hlas z nebe: „Vstupte sem!“ A vstoupili do nebe v oblaku, a jejich nepřátelé na to hleděli. 13 V tu hodinu nastalo veliké zemětřesení, desetina toho města se zřítla a v zemětřesení zahynulo sedm tisíc lidí. Ostatních se zmocnil strach a vzdali čest Bohu na nebesích.

14 Druhé ‚běda‘ pomínulo; hle, už je tu třetí!

Zj 11, 15-19; 12, 1-18

Sedmá polnice

15 Zatroubil sedmý anděl. A ozvaly se mocné hlasy v nebi:

„Vlády nad světem se ujal náš Pán
a jeho Mesiáš;
a bude kralovat na věky věků.“

16 Čtyřiaadvacet starců, sedících na svých trůnech před Bohem, padlo na kolena, klaněli se Bohu a volali:

17 „Dobrořečíme tobě, Pane Bože všemohoucí,
který jsi a kterýs byl,
že ses chopil veliké moci, která ti náleží,
a ujal ses vlády.

18 Rozzuřily se národy, ale přišel hněv tvůj,
čas, abys soudil mrtvé,
odměnil své služebníky proroky
a všechny, kdo jsou svatí
a mají úctu ke tvému jménu,
malé i velké;
abys zahubil ty, kdo hubili zemi.“

19 Tu se otevřel Boží chrám v nebesích, a bylo v něm vidět schránu jeho smlouvy; rozpoutaly se blesky a rachot hromu, zemětřesení a hrozné krupobití.

(Čtvrté vidění: sedm bojů Antikrista a ohlášení soudu)
Kapitola 12: Poražený nepřítel

1 A ukázalo se veliké znamení na nebi: Žena oděná sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou dvanácti hvězd kolem hlavy. 2 Ta žena byla těhotná a křičela v bolestech, neboť přišla její hodina. 3 Tu se ukázalo na nebi jiné znamení: Veliký ohnivý drak s deseti rohy a sedmi hlavami, a na každé hlavě měl královskou korunu. 4 Ocasem smetl třetinu hvězd z nebe a svrhl je na zem.

A drak se postavil před ženu, aby pohltil její dítě, jakmile se narodí. 5 Ona porodila dítě, syna, který má železnou berlou pást všechny národy; ale dítě bylo přeneseno k Bohu a jeho trůnu. 6 Žena pak uprchla na poušť, kde jí Bůh připravil útočiště, aby tam o ni bylo postaráno po tisíc dvě stě šedesát dní.

7 A strhla se bitva na nebi: Michael a jeho andělé se utkali s drakem. 8 Drak i jeho andělé bojovali, ale nezmohli, a nebylo již pro ně místa v nebi. 9 A veliký drak, ten dávný had, zvaný d'ábel a satan, který sváděl celý svět, byl svržen na zem a s ním i jeho andělé. 10 A slyšel jsem mocný hlas v nebi:

„Nyní přišlo spasení, moc a království našeho Boha
i vláda jeho Mesiáše;
neboť byl svržen žalobce našich bratří,
který je před Bohem osočoval dnem i nocí.

11 Oni nad ním zvítězili pro krev Beránkovu
a pro slovo svého svědectví.
Nemilovali svůj život tak,
aby se zalekli smrti.

12 Proto jásejte, nebesa a všichni, kdo v nich přebýváte!
Běda však zemi i moři,
neboť sestoupil k vám d'ábel, plný zlosti,
protože ví, jak málo času mu zbývá.“

13 Když drak viděl, že je svržen na zem, začal pronásledovat ženu, která porodila syna. 14 Ale té ženě byla dána dvě mocná orlí křídla, aby mohla uletět na poušť do svého útočiště, kde ukryta před hadem byla zachována při životě rok a dva roky a polovinu roku. 15 A had za ní vychrlil ze chřtánu proud vody jako řeku, aby ji smetl. 16 Ale země přispěla ženě na pomoc, otevřela ústa a pohltila tu řeku, kterou drak vychrlil. 17 Drak v hněvu vůči té ženě rozpoutal válku proti ostatnímu jejímu potomstvu, proti těm, kdo zachovávají příkázání Boží a drží se svědectví Ježíšova. 18 A drak se postavil na břeh moře.

Zj 13, 1-18

Kapitola 13: Dravé šelmy vládnou zemi

1 Tu jsem viděl, jak se z moře vynořila dravá šelma o deseti rozích a sedmi hlavách; na těch rozích deset královských korun a na hlavách jména urážející Boha. 2 Ta šelma, kterou jsem viděl, byla jako levhart, její nohy jako tlapy medvěda a její tlama jako tlama lví. A drak jí dal svou sílu i trůn i velikou moc. 3 Jedna z jejích hlav vypadala jako smrtelně raněná, ale ta rána se zahojila. A celá země v obdivu šla za tou šelmou; 4 klekali před drakem, protože dal té šelmě svou moc, a klekali také před šelmou a volali: „Kdo se může rovnat té dravé šelmě, kdo se odváží s ní bojovat?“

5 A bylo jí dáno, aby mluvila pyšně a rouhavě a měla moc po čtyřicet dva měsíce. 6 A tak otevřela ústa a rouhala se Bohu, jeho jménu i jeho příbytku, všem, kdo přebývají v nebi. 7 A bylo jí dáno, aby vedla válku proti svatým a aby nad nimi zvítězila. Dostala moc nad každým kmenem, národem, jazykem i rasou; 8 budou před ní klekat všichni obyvatelé země, jejichž jména nejsou od stvoření světa zapsána v knize života, v knize toho zabitého Beránka. 9 Kdo má uši, slyš! 10 Kdo má jít do zajetí, půjde do zajetí. Kdo má zemřít mečem, musí mečem zemřít. Teď musí Boží lid osvědčit trpělivost a víru.

11 Vtom jsem viděl jinou šelmu, jak vyvstala ze země: měla dva rohy jako beránek, ale mluvila jako drak. 12 Z pověření té první šelmy vykonává veškerou její moc. Nutí zemi a její obyvatele, aby klekali před první šelmou, které se zahojila její smrtelná rána. 13 A činí veliká znamení, dokonce i oheň z nebe nechá před zraky lidí sestoupit na zem. 14 Bylo jí dáno dělat znamení ke cti první šelmy a svádět jimi obyvatele země; rozkazuje obyvatelům země, aby postavili sochu té šelmě, která byla smrtelně zraněna mečem, a přece zůstala naživu. 15 Je jí dáno, aby do sochy té šelmy vdechla život, takže ta socha mluvila a vydala rozkaz, že zemřou všichni, kdo před ní nepokleknou. 16 A nutí všechny, malé i velké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch, 17 aby nemohl kupovat ani prodávat, kdo není označen jménem té šelmy nebo číslicí jejího jména. 18 To je třeba pochopit: kdo má rozum, ať sečte číslice té šelmy. To číslo označuje člověka, a je to číslo šest set šedesát šest.

Zj 14, 1-5

Kapitola 14: Ohlášení soudu

1 A viděl jsem, hle, Beránek stál na hoře Sión a s ním sto čtyřicet čtyři tisíce těch, kdo mají na čele napsáno jméno jeho i jméno jeho Otce. 2 A slyšel jsem hlas z nebe jako hukot množství vod a jako zvuk mocného hřmění; a znělo to, jako když hudebníci rozezvučí své nástroje. 3 Zpívali novou píseň před trůnem, před těmi čtyřmi bytostmi a před starci. Nikdo nebyl schopen naučit se té písni, než těch sto čtyřicet čtyři tisíce z obyvatel země, kteří byli vykoupeni. 4 To jsou ti, kdo neporušili svou čistotu se ženami a zůstali panici. Ti následují Beránka, kamkoli jde. Ti jako první z lidstva byli vykoupeni Bohu a Beránkovi. 5 Z jejich úst nikdo neuslyšel lež; jsou bez úhony.

Zj14, 14-20

14 A viděl jsem, hle, bílý oblak, a na oblaku sedí někdo jako Syn člověka, na hlavě má korunu ze zlata a v ruce ostrý srp. 15 Vtom další anděl vyšel z chrámu a mocným hlasem zavolal na toho, který seděl na oblaku: „Pošli svůj srp a začni žeň, protože nastala hodina žně a úroda země dozrála.“ 16 A ten, který seděl na oblaku, hodil svůj srp na zem, a země byla požata.

17 A další anděl vyšel z nebeského chrámu a také on měl ostrý srp. 18 A jiný anděl vyšel od oltáře a ten měl moc nad ohněm. Zavolal mocným hlasem na toho, který měl ostrý srp: „Pošli svůj ostrý srp a sklid' hrozny na vinicích země, neboť víno dozrálo.“ 19 Tu hodil ten anděl svůj srp na zem a sklidil víno země a uvrhl je do velikého lisu Božího hněvu. 20 A v lisu za městem byly hrozny stlačeny a vytékající krev dosahovala až po uzdy koní na vzdálenost sto šedesát mil.

Zj 15, 1-8; 16, 1-21

(Páté vidění: Sedm nádob Božího hněvu)

Kapitola 15: Sedm andělů s nádobami pohrom

1 A viděl jsem na nebi jiné znamení, veliké a podivuhodné: sedm andělů, kteří přinášejí sedm posledních pohrom – jimi se dovrší Boží hněv. 2 Viděl jsem jakoby jiskřící moře, planoucí ohněm, a viděl jsem ty, kteří zvítězili nad dravou šelmou, nesklonili se před jejím obrazem a nenechali se označit číslicí jejího jména. Stáli na tom jiskřícím moři, měli Boží loutny 3 a zpívali píseň Božího služebníka Mojžíše a píseň Beránkovu:

„Veliké a podivuhodné jsou tvé činy,
 Pane Bože všemohoucí;
 spravedlivé a pravdivé jsou tvé cesty,
 Králi národů.

4 Kdo by se nebál tebe, Pane,
 a nevzdal slávu tvému jménu,
 neboť ty jediný jsi Svatý;
 všechny národy přijdou a skloní se před tebou,
 neboť tvé spravedlivé soudy vyšly najevo.“

5 Potom jsem viděl, jak se otevřela svatyně stánku svědectví v nebi 6 a vyšlo sedm andělů, přinášejících sedm pohrom; byli oděni kněžským rouchem, čistým a zářícím, a kolem prsou měli zlaté pásy. 7 Jedna ze čtyř bytostí před Božím trůnem podala těm sedmi andělům sedm zlatých nádob naplněných hněvem Boha, živého na věky věků. 8 Svatyně byla naplněna oblakem slávy a moci Boží, takže nikdo nemohl vstoupit do svatyně, dokud se nedokoná sedmero pohrom, které přináší těch sedm andělů.

Kapitola 16: Hrůzy sedmi nádob

1 A slyšel jsem mocný hlas ze svatyně, jak praví sedmi andělům: „Jděte a vylejte těch sedm nádob Božího hněvu na zem!“

2 První anděl šel a vylil svou nádobu na zem: a zlé, zhoubné vředy padly na lidi označené znamením dravé šelmy a klekající před jejím obrazem.

3 Druhý vylil svou nádobu na moře: a změnilo se v krev jako krev zabitého a všechno živé v moři zahynulo.

4 Třetí vylil svou nádobu na řeky a prameny vod: a změnily se v krev. 5 Tu jsem slyšel, jak praví anděl, který má moc nad vodami: „Spravedlivý jsi, Bože, svatý, který jsi a kterým byl, že jsi vynesl tento rozsudek: 6 těm, kdo prolili krev svatých a proroků, dal jsi pít krev; stalo se jim po zásluze!“ 7 A od oltáře jsem slyšel hlas: „Ano, Pane Bože všemohoucí, pravé a spravedlivé jsou tvé soudy.“

8 Čtvrtý anděl vylil svou nádobu na slunce: a byla mu dána moc spalovat lidi svou výhní. 9 Lidé hynuli nesmírným žářem a proklínali Boha, který má moc nad takovými pohromami; ale neobrátili se, aby mu vzdali čest.

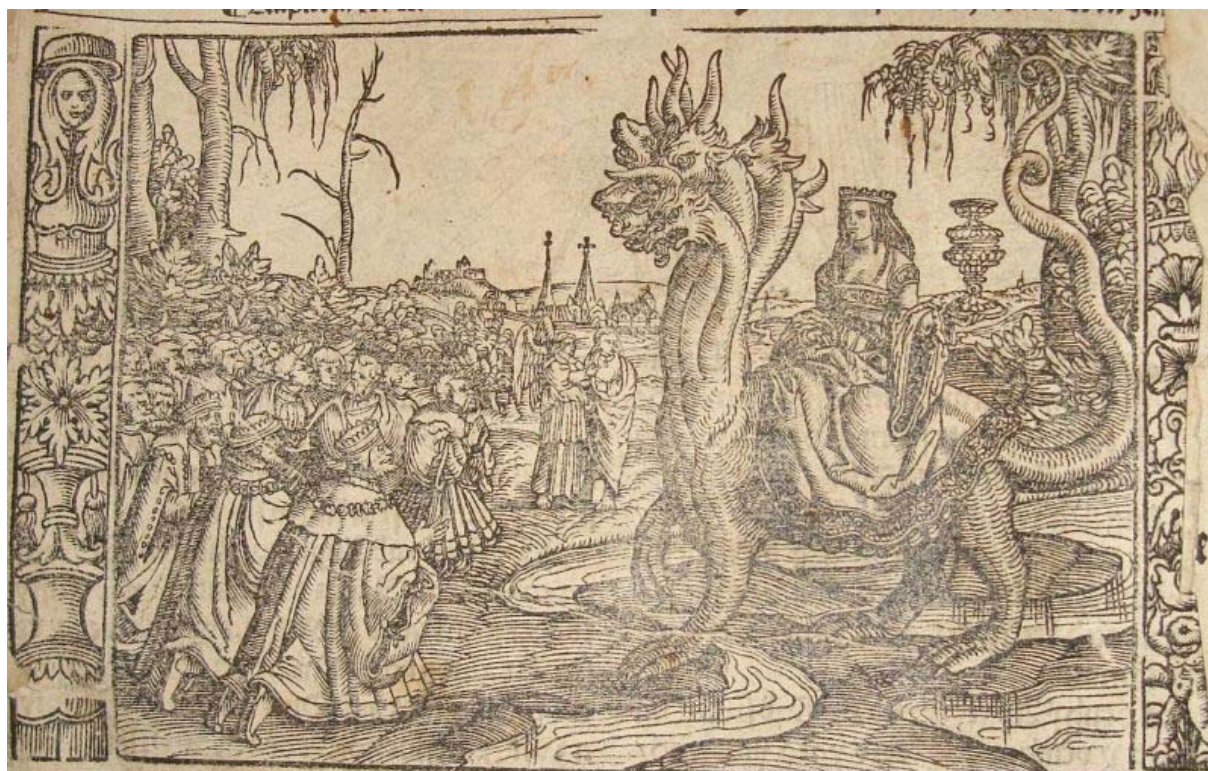
10 Pátý anděl vylil svou nádobu na trůn šelmy: a v jejím království nastala tma, 11 lidé se bolestí hryzali do rtů a trýznění vředy rouhali se nebeskému Bohu, ale neodvrátili se od svých činů.

12 Šestý anděl vylil svou nádobu na velikou řeku Eufrat: a její voda vyschla, aby byla připravena cesta králům od východu slunce. 13 A hle, z úst draka i z úst dravé šelmy a z úst živého proroka vystoupili tři nečistí duchové, podobní ropuchám. 14 Jsou to duchové ďábelští, kteří činí zázračná znamení. Vyšli ke králům celého světa, aby je shromáždili k boji v rozhodující den všemohoucího Boha.

15 „Hle, přicházím nečekaně jako zloděj!
Blaze tomu, kdo bdí a střeží svůj šat,
aby nechodil nahý a nebylo vidět jeho nahotu!“

16 Shromáždili ty krále na místo zvané hebrejsky Harmagedon.

17 Sedmý anděl vylil svou nádobu do ovzduší a z chrámu od trůnu zazněl mocný hlas: „Stalo se!“ 18 A rozpoutaly se blesky, hřmění a burácení, a nastalo hrozné zemětřesení, jaké nebylo, co je člověk na zemi; tak silné bylo to zemětřesení. 19 A to veliké město se roztrhlo na tři části a města národů se zřítily. Bůh se rozpomenul na veliký Babel a dal mu pít z poháru vína svého trestajícího hněvu. 20 Všechny ostrovy zmizely, po horách nezůstalo stopy, 21 na lidi padaly z nebe kroupy těžké jako cent; a lidé proklínali Boha za pohromu krupobití, protože ta pohroma byla strašná.

Zj 17, 1-18

Šesté vidění: Soud nad nevěstkou a pád Babylonu

Kapitola 17: Soud nad nevěstkou

1 Tu přišel jeden z těch sedmi andělů, kteří měli sedm nádob, a promluvil ke mně: „Pojď se mnou, ukážu ti soud nad velikou nevěstkou, usazenou nad vodami, 2 se kterou se spustili králové světa a vínem jejího smilství se opijeli obyvatelé země.“ 3 Anděl mě odvedl ve vytržení ducha na poušť. Tu jsem spatřil ženu sedící na dravé šelmě nachové barvy, plné rouhavých jmen, o sedmi hlavách a deseti rozích. 4 Ta žena byla oděna purpurem a šarlatem a ozdobena zlatem, drahokamy a perlami; v ruce držela zlatý pohár, plný ohavností a nečistoty svého smilství 5 a na čele měla napsáno jméno – je v něm tajemství: „Babylón veliký, Matka všeho smilstva a všech ohavností na zemi.“ 6 Viděl jsem tu ženu, zpitou krví svatých a krví Ježíšových svědků.

Velice jsem užasl, když jsem ji viděl. 7 Ale anděl mi řekl: „Čemu se divíš? Já ti odhalím tajemství té ženy i té sedmihlavé a desetirohé šelmy, která ji nese. 8 Ta dravá šelma, kterou jsi viděl, byla a není; vystoupí ještě z propasti, ale půjde do záhuby. A užasnou ti obyvatelé země, jejichž jméno není od založení světa zapsáno v knize života, až uvidí, že ta dravá šelma byla a není, a zase bude. 9 Ať pochopí ten, komu je dána moudrost. Sedm hlav je sedm pahorků, na nichž ta žena sedí, a také sedm králů: 10 pět jich padlo, jeden kraluje, jeden ještě nepřišel. Až přijde, bude smět zůstat jen nakrátko. 11 A ta dravá šelma, která byla a není, je osmý král, a přece jeden z těch sedmi; jde však do záhuby. 12 Deset rohů, které jsi viděl, je deset králů, kteří se ještě vlády neujali, ale v jedinou hodinu přijmou královskou moc spolu se šelmou. 13 Budou zajedno ve svých úmyslech a svou sílu i moc dají té šelmě. 14 Ti budou bojovat s Beránkem, ale Beránek je přemůže, protože je Pán pánů a Král králů; ti, kdo jsou s ním, jsou povolání a vyvolení a věrní.“

15 A řekl mi: „Vody, které jsi viděl, nad nimiž ta nevěstka sedí, to jsou národy, davy, rasy a jazyky. 16 A těch deset rohů, které jsi viděl, i ta šelma pojmu nevěstku v nenávist, oberou ji o všechno až do naha a budou rvát její tělo a spálí ji ohněm. 17 Neboť Bůh jim vložil do srdce, aby provedli jeho záměr, řídili se jedním úmyslem a odevzdali šelmě svou královskou moc, dokud se nedokoná, co Bůh řekl.

18 Ta žena, kterou jsi viděl, je veliké město, panující nad králi země.”

Zj 18, 1-24

Kapitola 18: Pád Babylónu

1 Potom jsem viděl jiného anděla, jak s velikou mocí sestupuje z nebe; a země byla ozářena jeho slávou. 2 Zvolal mohutným hlasem:

„Padl, padl veliký Babilón
 a stal se doupětem démonů,
 skrývá všech nečistých duchů
 a každého zlověstného a nenáviděného ptáka;
 3 neboť vínem Božího hněvu pro smilství té nevěstky
 byly opojeny všechny národy,
 králové světa s ní smilnili
 a bohatí kupci země bohatli z její rozmařilosti a přepychu.“

4 A slyšel jsem jiný hlas z nebe:

„Vyjdi, lidé můj, z toho města,
 nemějte účast na jeho hříších,
 aby vás nestihly jeho pohromy.
 5 Neboť jeho hříchy se navršily až k nebi
 a Bůh nezapomněl na jeho viny.
 6 Odplat'te po zásluze té nevěstce,
 dvojnásob jí odplat'te za její činy!
 V poháru, který připravovala,
 připravte pro ni dvojnásob;
 7 kolik si užila slávy a hýření,

tolik jí dejte teď trýzně a žalu.
Protože si namlouvá: Trůním jako královna,
vdovou nejsem a neokusím smutku –
8 proto v jediném dni dopadnou na ni pohromy:
smrt i žal a hlad, a bude zničena ohněm.
Neboť mocný je Hospodin,
Bůh, který ji odsoudil.“

9 Pak budou naříkat nad ní a bědovat králové světa, kteří s ní smilnili a hýřili, až uvidí dým hořícího města; 10 z hrůzy nad jeho zkázou neodvází se přiblížit a budou naříkat: „Běda, běda, ty veliký Babylóne, město tak mocné, jak v jedinou hodinu byl nad tebou vykonán soud!“

11 A bohatí kupci země naříkají a bědují nad ním, protože už nikdo nekoupí jejich zboží: 12 náklady zlata a stříbra, drahokamů a perel, kmentu a purpuru, hedvábí a šarlatu, cedrového dřeva a předmětů ze slonoviny a předmětů ze vzácných dřev, náklady mědi, železa a mramoru, 13 skořice a indického koření, voňavek, mastí a vykuřovadel, vína a oleje, mouky a obilí, dobytčat a ovcí, koní a vozů a otroků a zajatců. 14 Plody, které jsi dychtivě sklízelo, jsou pryč, všechen lesk a nádhera zašly a není po nich památky. 15 Kupci, kteří s tím vším obchodovali a z toho města bohatli, z hrůzy nad jeho zkázou neodvází se přiblížit a budou plakat a naříkat: 16 „Běda, běda, tak veliké město, které se oblékalo do kmentu, purpuru a šarlatu, které se zdobilo zlatem, drahokamy a perlami – 17 a v jedinou hodinu je zničeno takové bohatství!“

A všichni velitelé lodí, dopravci zboží, námořníci a kdokoli se živí plavbou, neodvází se přiblížit 18 a budou volat, až uvidí dým toho hořícího města: „Co se mohlo rovnat tomu velikému městu!“ 19 A sypou si prach na hlavu a v pláči a nářku křičí: „Běda, běda, tak veliké město, na jehož blahobytu zbohatli všichni majitelé námořních lodí – a v jedinou hodinu bylo zpusťeno!“

20 Raduj se, nebe a svatí, apoštolové i proroci, protože Bůh vynesl nad tím městem rozsudek, jaký ono vyneslo nad vámi.

21 A jeden silný anděl pozvedl balvan, těžký jako mlýnský kámen, vrhl jej do moře a zvolal: „Tak rázem bude svržen Babylón, to veliké město, a nebude po něm ani památky. 22 Nikdy už v tobě nezazní hudba, neozve se harfa, píšťala ani trubka, nikdy už v tobě nebude řemeslník ani umělec, nikdo už v tobě neuslyší zvuk mlýnů, 23 nikdy už v tobě nezasvitne světlo lampy, nikdo už v tobě nezaslechne hlas ženicha a nevěsty. Tvoji obchodníci vládli světem a tvé čarovné nápoje mámily celé národy; 24 ve tvých zdech tekla krev proroků a svatých a všech zavražděných na zemi.“

Zj 19, 11-21

(Kristovo vítězství nad antikristem)

11 A viděl jsem nebesa otevřená, a hle, bílý kůň, a na něm seděl ten, který má jméno Věrný a Pravý, neboť soudí a bojuje spravedlivě. 12 Jeho oči plamen ohně a na hlavě množství královských korun; jeho jméno je napsáno a nezná je nikdo než on sám. 13 Má na sobě plášť zbrocený krví a jeho jméno je Slovo Boží. 14 Za ním nebeská vojska na bílých koních, oblečená do bělostného čistého kmentu. 15 Z jeho úst vychází ostrý meč, aby jím pobíjel národy; bude je pást železnou berlou. On bude tlačit lis plný vína trestajícího hněvu Boha všemohoucího. 16 Na plášti a na boku má napsáno jméno: Král králů a Pán pánů.

17 A viděl jsem jednoho anděla, jak stojí na slunci a volá mocným hlasem na všechny ptáky letící středem nebes: „Pojďte, slétněte se k veliké hostině Boží! 18 Budete se sytit těly králů a vojevůdců a bojovníků a koní i jezdců; těly všech, pánů i otroků, slabých i mocných.“

19 A viděl jsem dravou šelmu a krále země i jejich vojska shromážděná, aby vytrhli do boje proti jezdcí a proti jeho vojsku. 20 Ale šelma byla zajata a s ní i falešný prorok, který k její cti činil zázračná znamení a svedl jimi ty, kdo přijali cejch šelmy a klekali před jejím obrazem. Za živa byli šelma a její prorok hozeni do ohnivého jezera hořícího sírou. 21 Ostatní byli pobiti mečem vycházejícím z úst jezdce. A všichni ptáci se nasytili jejich těly.

Zj 20, 1-6
(Spoutání satana a tisíciletá říše)

Kapitola 20

1 Tu jsem viděl, jak z nebe sestupuje anděl, který má v ruce klíč od propasti a veliký řetěz. 2 Zmocnil se draka, toho dávného hada, toho ďábla a satana, 3 na tisíc let jej spoutal, uvrhl do propasti, uzamkl ji a zapečetil, aby již nemohl klamat národy, dokud se nedovrší těch tisíc let. Potom musí být ještě na krátký čas propuštěn.

4 Viděl jsem trůny a na nich usedli ti, jimž byl svěřen soud. Spatřil jsem také ty, kdo byli s'ati pro svědectví Ježíšovo a pro slovo Boží, protože nepoklekli před dravou šelmou ani jejím obrazem a nepřijali její znamení na čelo ani na ruku. Nyní povstali k životu a ujali se vlády s Kristem na tisíc let. – 5 Ostatní mrtví však nepovstanou k životu, dokud se těch tisíc let nedovrší. – 6 To je první vzkříšení. Blahoslavený a svatý, kdo má podíl na prvním vzkříšení! Nad těmi druhá smrt nemá moci, nýbrž Bůh a Kristus je učiní svými kněžími a budou s ním kralovat po tisíc let.

Zj 20, 7-13

(Konečné vítězství a soud)

7 Až se dovrší tisíc let, bude satan propuštěn ze svého žaláře 8 a vyjde, aby oklamal národy ve všech čtyřech úhlech světa, Góga i Magóga. Shromáždí je k boji a bude jich jako písku v moři. 9 Viděl jsem, jak vystoupili po celé šíři země a obklíčili tábor svatých a město, které miluje Bůh. Ale sestoupil oheň z nebe a pohltit je. 10 Jejich svůdce ďábel byl uvržen do jezera, kde hoří síra a kde je již dravá šelma i falešný prorok. A budou trýzněni dnem i nocí na věky věků.

11 A viděl jsem veliký bělostný trůn a toho, kdo na něm seděl; před jeho pohledem zmizela země i nebe a už pro ně nebylo místa. 12 Viděl jsem mrtvé, mocné i prosté, jak stojí před trůnem, a byly otevřeny knihy. Ještě jedna kniha byla otevřena, kniha života. A mrtví byli souzeni podle svých činů zapsaných v těch knihách.

13 Moře vydalo své mrtvé, i smrt a její říše vydaly své mrtvé, a všichni byli souzeni podle svých činů. 14 Pak smrt i její říše byly uvrženy do hořícího jezera. To je druhá smrt: hořící jezero. 15 A kdo nebyl zapsán v knize života, byl uvržen do hořícího jezera.

Zj 21, 1-27;

Kapitola 21: Nové nebe a nová země

1 A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo. 2 A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha. 3 A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: „Hle, přibyték Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi, 4 a setře jim každou slzu s očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo.“

5 Ten, který seděl na trůnu, řekl: „Hle, všechno tvořím nové.“ A řekl: „Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá.“ 6 A dodal: „Již se vyplnila. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Tomu, kdo žízní, dám napít zadarmo z pramene vody živé. 7 Kdo zvítězí, dostane toto vše; já mu budu Bohem a on mi bude synem. 8 Avšak zbabělci, nevěrní, nečistí, vrahové, cizoložníci, zaklínači, modláři a všichni lháři najdou svůj úděl v jezeře, kde hoří oheň a síra. To je ta druhá smrt.“

9 A přistoupil jeden ze sedmi andělů, kteří měli těch sedm nádob a v nich připraveno sedm posledních pohrom, a řekl mi: „Pojď, ukážu ti nevěstu, choť Beránkovu.“ 10 Ve vytržení ducha mě vyvedl na velikou a vysokou horu a ukázal mi svaté město Jeruzalém, jak sestupuje z nebe od Boha, 11 zářící Boží slávou; jeho jas jako nejdražší drahokam a jako průzračný křišťál. 12 Město mělo mohutné a vysoké hradby, dvanáct bran střežených dvanácti anděly a na branách napsaná jména dvanácti pokolení synů Izraele. 13 Tři brány byly na východ, tři brány na sever, tři brány na jih a tři brány na západ. 14 A hradby města byly postaveny na dvanácti základních kamenech a na nich bylo dvanáct jmen dvanácti apoštolů Beránkových.

15 Ten, který se mnou mluvil, měl zlatou míru, aby změřil město i jeho brány a hradby. 16 Město je vystaveno do čtverce: jeho délka je stejná jako šířka. Změřil to město, a bylo to dvanáct tisíc měř. Jeho délka, šířka i výška jsou stejné. 17 Změřil i hradbu, a bylo to sto čtyřicet čtyři loket lidskou mírou, kterou použil anděl. 18 Hradby jsou postaveny z jaspisu a město je z ryzího zlata, zářícího jako křišťál. 19 Základy hradeb toho města jsou samy drahokam: první základní kámen je jaspis, druhý safír, třetí chalcedon, čtvrtý smaragd, 20 pátý sardonix, šestý karneol, sedmý chrysolit, osmý beryl, devátý topas, desátý chrysopras, jedenáctý hyacint a dvanáctý ametyst. 21 A dvanáct bran je z dvanácti perel, každá z jediné perly. A náměstí toho města je z ryzího zlata jako z průzračného křišťálu.

22 Avšak chrám jsem v něm nespatriil: Jeho chrámem je Pán Bůh všemohoucí a Beránek. 23 To město nepotřebuje ani slunce ani měsíc, aby mělo světlo: září nad ním sláva Boží a jeho světlem je Beránek. 24 Národy budou žít v jeho světle; králové světa mu odevzdají svou slávu. 25 Jeho brány zůstanou otevřeny, protože stále trvá den, a noci tam už nebude. 26 V něm se shromáždí sláva i čest národů. 27 A nevstoupí tam nic nesvatého ani ten, kdo se rouhá a lže, nýbrž jen ti, kdo jsou zapsáni v Beránkově knize života.

Kapitola 22

1 A ukázal mi řeku živé vody, čiré jako křišťál, která vyvěrala u trůnu Božího a Beránkova. 2 Uprostřed města na náměstí, z obou stran řeky, bylo stromové života nesoucí ovoce dvanáctkrát do roka; každý měsíc dozrává na něm ovoce a jeho listí má léčivou moc pro všechny národy. 3 A nebude tam nic prokletého. Bude tam trůn Boží a Beránkův; jeho služebníci mu budou sloužit, 4 budou hledět na jeho tvář a na čele ponosou jeho jméno. 5 Noci tam již nebude a nebudou potřebovat světlo lampy ani světlo slunce, neboť Pán Bůh bude jejich světlem a budou s ním kralovat na věky věků.

Závěrečná slova

6 A řekl mi: „Tato slova jsou věrná a pravá; Pán, Bůh dávající Ducha prorokům, poslal svého anděla, aby oznámil svým služebníkům, co se má brzo stát: 7 Hle, přijdu brzo. Blaze tomu, kdo se drží proroctví této knihy.“

8 To jsem slyšel a viděl já, Jan. A když jsem to uslyšel a spatřil, padl jsem na kolena k nohám anděla, který mi to oznamoval. 9 Ale on mi řekl: „Střez se toho! Jsem jen služebník jako ty a tvoji bratři proroci a ti, kdo se drží slov této knihy. Před Bohem poklekní!“

10 A řekl mi: „Nezapečetuj knihu se slovy tohoto proroctví: čas je blízko. 11 Kdo křivdí, ať křivdí dál, kdo je pošpiněn, ať zůstane ve špíně – kdo je spravedlivý, ať zůstane spravedlivý, kdo je svatý, ať setrvá ve svatosti. 12 Hle, přijdu brzo, a má odplata se mnou; odplatím každému podle toho, jak jednal. 13 Já jsem Alfa i Omega, první i poslední, počátek i konec. 14 Blaze těm, kdo si vyprali roucha, a tak mají přístup ke stromu života i do bran města. 15 Venku zůstanou nečistí, zaklínači, smilníci, vrahové, modláři – každý, kdo si libuje ve lži.

16 Já, Ježíš, posílám svého posla, aby vám to dosvědčil po všech církvích. Já jsem potomek z rodu Davidova, jasná hvězda jitřní.“

17 A Duch i nevěsta praví: „Přijď!“ A kdokoli to slyší, ať řekne: „Přijď!“ Kdo žízni, ať přistoupí; kdo touží, ať zadarmo nabere vody života.

18 Já dosvědčuji každému, kdo slyší slova proroctví této knihy: Kdo k nim něco přidá, tomu přidá Bůh ran popsaných v této knize. 19 A jestliže kdo ubere ze slov knihy tohoto proroctví, tomu Bůh odejme podíl na stromu života a místo ve svatém městě, jak se o nich píše v této knize. 20 Ten, od něhož je to svědectví, praví: „Ano, přijdu brzo.“ Amen, přijď, Pane Ježíši!

21 Milost Pána Ježíše se všemi.